

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ฉบับที่ ๘๓

ว่าด้วยการตรวจค้นเพื่อรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๖๐/๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการการบินพลเรือน โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกข้อบังคับตามภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ ในเรื่องการตรวจค้นเพื่อรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในข้อบังคับนี้

“การตรวจค้น” (Screening) หมายความว่า การใช้วิธีการทางเทคนิคหรือวิธีการอื่นใดในการตรวจหาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งอาจใช้ในการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาความปลอดภัยในการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ

“การแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย” (Acts of Unlawful Interference) หมายความว่า การกระทำหรือพยายามกระทำอันเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือนและการขนส่งทางอากาศ ดังต่อไปนี้

- (๑) การยึดอากาศยานระหว่างทำการบินโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) การยึดอากาศยานขณะอยู่ที่ภาคพื้นดินโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๓) การจับตัวประกันบนอากาศยานหรือที่สนามบินสาธารณะ
- (๔) การบุกรุกโดยใช้กำลังเข้าไปในอากาศยาน ณ สนามบินสาธารณะหรือบริเวณที่ตั้งเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศ

(๕) การนำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งมีเจตนาใช้ตามความมุ่งหมายในทางอาชญากรรมขึ้นไปบนอากาศยานหรือเข้าไปในสนามบินสาธารณะ

(๖) การแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานระหว่างทำการบินหรือขณะอยู่ที่ภาคพื้นดินของผู้โดยสาร ลูกเรือ เจ้าหน้าที่ภาคพื้นหรือสาธารณชนในสนามบินสาธารณะหรือในบริเวณที่ตั้งอำนวยความสะดวกทางการบินพลเรือน

“เขตการบิน” (Airside) หมายความว่า พื้นที่เคลื่อนไหวของอากาศยานในสนามบินสาธารณะ บริเวณข้างเคียง รวมทั้งอาคารหรือส่วนของอาคาร ซึ่งมีการควบคุมการเข้าถึง

“เขตหวงห้าม” (Security Restricted Area) หมายความว่า เขตการบินของสนามบิน
สาธารณะซึ่งมีการควบคุมการเข้าพื้นที่และการควบคุมรักษาความปลอดภัยอย่างอื่น อันประกอบด้วย
พื้นที่ เช่น พื้นที่ผู้โดยสารขาออกในเที่ยวบินพาณิชย์ระหว่างจุดตรวจค้นและ อากาศยาน ลานจอด
พื้นที่จัดกระเป๋า พื้นที่ซึ่งได้นำอากาศยานเข้าไปให้บริการกระเป๋าและสินค้าที่ผ่านการตรวจค้น สถานที่
เก็บสินค้า ศูนย์ไปรษณีย์ภัณฑ์ พื้นที่จัดอาหารให้บริการบนอากาศยานและสถานที่ทำความสะอาด
อากาศยาน เป็นต้น

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ในการ
ตรวจค้นผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยาน รวมถึงสิ่งใดๆ ที่บุคคล
ดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยานตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นก่อนที่บุคคลและสิ่งใดๆ จะขึ้นบนอากาศยาน
(๒) ใช้เครื่องมือตรวจค้นที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ซึ่งกรมการขนส่งทางอากาศ
ประกาศกำหนดเป็นอย่างน้อย

(๓) ได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้จะถูกตรวจค้น

(๔) ตรวจค้นด้วยความรอบคอบ สุภาพและระมัดระวังตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่

(๕) ตรวจค้นตามระดับภัยคุกคามที่กรมการขนส่งทางอากาศแจ้งให้ทราบเป็นอย่างน้อย

(๖) ตรวจค้นอย่างทั่วถึงเพื่อไม่ให้มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย เสื้อผ้าหรือสิ่งใดๆ

ถูกมองข้ามไป

(๗) การตรวจค้นต้องดำเนินการโดยสันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีอาวุธ วัตถุระเบิด หรือ
วัตถุอันตรายอื่นใดหลายชิ้น

(๘) ตรวจค้นสิ่งใดๆ ที่จะนำขึ้นอากาศยานต่อหน้าบุคคลที่เป็นเจ้าของสิ่งนั้น และ
ต้องไม่ให้เจ้าของแทรกแซงการตรวจค้นได้

(๙) เมื่อมีความสงสัยว่าสิ่งใดๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยาน เป็นที่ซ่อน
อาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ต้องเปิดและแยกสิ่งนั้นออกไปตรวจค้น เพื่อไม่ให้ปะปนกับ
สิ่งของอื่น

(๑๐) สิ่งใดๆ ที่ผ่านการตรวจค้นแล้วจะคืนให้แก่บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของได้ก็ต่อเมื่อ
บุคคลนั้นได้ผ่านการตรวจค้นแล้ว

(๑๑) ต้องดำเนินการตรวจค้นภายในระยะเวลาที่เพียงพอ เพื่อให้การตรวจค้น
มีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นถึงการชุกซ่อนอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใด

(๑๒) นอกจากการตรวจค้นตามปกติแล้ว เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีอาวุธ วัตถุระเบิด
หรือวัตถุอันตรายอื่นใดชุกซ่อนอยู่ ต้องตรวจค้นเพิ่มเติมเสมอ

(๑๓) บุคคลและสิ่งใดๆ ซึ่งถูกตรวจค้นด้วยเครื่องมือและมือแล้ว แต่ไม่ผ่านต้อง
ปฏิเสธไม่ให้นำขึ้นอากาศยานและผ่านจุดตรวจค้นไปได้ และแจ้งเตือนผู้ดำเนินการเดินอากาศทุกราย
ที่สนามบินสาธารณะทราบถึงบุคคลและสิ่งนั้น

(๑๔) ประกาศหรือแจ้งให้บุคคลที่จะถูกตรวจค้นทราบว่า มิให้พกสิ่งใดๆ ในระหว่างการตรวจค้นร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุซึ่งเป็นโลหะต้องนำออกไปก่อนตรวจค้นด้วย หากตรวจค้นด้วยเครื่องมือแล้วมีเสียงส่งสัญญาณเตือนต้องตรวจเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใดหรือไม่ หากไม่เป็นอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใด จึงจะยินยอมให้บุคคลนั้นผ่านจุดตรวจค้นไปได้

(๑๕) การตรวจค้นบุคคลและสิ่งใดๆ ด้วยวิธีการตรวจค้นเป็นการเฉพาะบุคคล (Private Search) ให้ดำเนินการต่อหน้าบุคคลที่สาม ซึ่งเป็นเพศเดียวกันกับผู้ทำการตรวจค้นและบุคคลที่ถูกตรวจค้น

(๑๖) ต้องจัดให้มีการบันทึกการอารวух วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใดขึ้นบนอากาศยานที่ตรวจพบด้วยความถูกต้องแม่นยำ

(๑๗) สภาพแวดล้อมของสถานที่ตรวจค้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างน้อย ดังนี้

(ก) สถานที่ตรวจค้นบุคคลและสิ่งใดๆ ต้องดำเนินการใกล้เคียงกัน เพื่อป้องกันการย้ายสิ่งนั้นกลับไปมาระหว่างบุคคลนั้นไปสู่บุคคลอื่น

(ข) สถานที่ตรวจค้นต้องมีการออกแบบให้สามารถควบคุมบุคคลและกำจัดความเสี่ยงที่บุคคลจะหลบเลี่ยงการตรวจค้นได้

(ค) สถานที่ตรวจค้นต้องมีการออกแบบให้สามารถรองรับปริมาณผู้โดยสารซึ่งแตกต่างกันอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนเที่ยวบิน เพื่อลดปัญหาจากการปฏิบัติงานตรวจค้นให้เหลือน้อยที่สุด

(ง) การติดตั้งเครื่องมือรักษาความปลอดภัยต้องพิจารณาเรื่องการรบกวนอุปกรณ์อื่น เช่น อุปกรณ์คลื่นความถี่ของวิทยุ เครื่องมือสื่อสารของสนามบินสาธารณะ เป็นต้น

(จ) พื้นที่สำหรับการตรวจค้นในวิธีการตรวจค้นเป็นการเฉพาะบุคคล (Private Search) ต้องเป็นพื้นที่ปิดและเป็นพื้นที่ที่แยกจากการตรวจค้นบุคคลอื่นๆ

(ฉ) มีโต๊ะที่เหมาะสมสำหรับตรวจค้นด้วยมือ ซึ่งสิ่งใดๆ ที่บุคคลจะนำขึ้นอากาศยาน โดยบุคคลที่เป็นเจ้าของสิ่งที่ถูกตรวจค้นนั้นสามารถมองเห็นการตรวจค้นได้ แต่ไม่อาจอยู่ในจุดที่รบกวนการตรวจค้นได้

(ช) ติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารสำหรับรับข้อมูลหรือคำแนะนำเกี่ยวกับงานประจำวัน และอุปกรณ์สื่อสารอื่น เพื่อแจ้งเตือนเหตุฉุกเฉินได้

(ฎ) จัดระบบอุณหภูมิ แสงสว่าง และการระบายอากาศอันเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานตรวจค้นที่มีประสิทธิภาพ

(๑๘) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อื่นที่กรมการขนส่งทางอากาศประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นสัมภาระหรือสิ่งของที่ จะบรรจุไปกับอากาศยานตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สัมภาระ

(ก) การตรวจค้นสัมภาระที่เดินทางไปพร้อมกับเจ้าของสัมภาระ ให้ดำเนินหลังจากมีการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) ต่อผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ดำเนินการเดินอากาศหรือตัวแทนแล้วเท่านั้น

สัมภาระที่ไม่มีเจ้าของเดินทางไปด้วย (Unaccompanied Baggage) ต้องมีป้ายกำกับไว้เป็นการเฉพาะ และมีการตรวจค้นเพิ่มเติม (Additional Screening) มากกว่าการตรวจค้นสัมภาระที่เดินทางไปพร้อมกับเจ้าของสัมภาระ

(ข) ต้องใช้เครื่องมือร่วมด้วยในการตรวจค้นสัมภาระ

(ค) การตรวจค้นสัมภาระต้องมีผลกระทบต่อให้น้อยที่สุดต่อการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) การให้ผู้โดยสารขึ้นอากาศยาน ตลอดจนการจัดและนำสัมภาระขึ้นบนอากาศยาน ซึ่งอาจดำเนินการได้ทั้งก่อนและหลังการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in)

(ง) ต้องตรวจค้นสัมภาระด้วยมือต่อหน้าบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของสัมภาระ เพื่อให้แน่ใจได้ว่า สัมภาระเป็นของเจ้าของสัมภาระในเที่ยวบินนั้นซึ่งได้ขึ้นอากาศยานแล้ว และสัมภาระได้ถูกควบคุมด้านการรักษาความปลอดภัยที่จำเป็น ตลอดจนได้รับอนุญาตให้นำขึ้นอากาศยานในเที่ยวบินดังกล่าวด้วย

(จ) สัมภาระของบุคคลซึ่งไม่ได้รับความยินยอมให้ขึ้นอากาศยานไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ต้องนำลงจากอากาศยาน

(ฉ) ต้องตรวจค้นสัมภาระทุกชิ้นของบุคคลที่เริ่มต้นขึ้นอากาศยานของผู้โดยสารเปลี่ยนลำ และสัมภาระซึ่งไม่มีเจ้าของเดินทางไปด้วย ที่สนามบินสาธารณะแห่งนั้น

(ช) ต้องป้องกันการสอดแทรกอาวุธ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่นใดให้แก่สัมภาระทั้งหมดที่ผ่านการตรวจค้นแล้ว และจัดให้มีพื้นที่เก็บสัมภาระที่ปลอดภัย โดยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำการตรวจตราจนกระทั่งลำเลียงขึ้นบนอากาศยาน

(๒) สิ่งของ

“สิ่งของ” ตามข้อนี้ หมายความว่า สินค้าปกติ สินค้าที่ถูกนำมารวบรวมเข้าด้วยกันกับสินค้าของผู้ส่งรายอื่น สินค้าที่เปลี่ยนถ่ายจากอากาศยานหรือช่องทางอื่น ไปรษณีย์ภัณฑ์ ตลอดจนอุปกรณ์และสิ่งของที่ผู้ดำเนินการเดินอากาศใช้ให้บริการแก่ผู้โดยสารในระหว่างการเดินทาง

(ก) สิ่งของทุกชิ้นซึ่งใส่ในช่องเก็บสินค้าของอากาศยาน เช่น ไปรษณีย์ภัณฑ์ของผู้ดำเนินการเดินอากาศ เอกสารต่างๆ เกี่ยวกับเที่ยวบิน ต้องผ่านการตรวจค้นก่อนที่จะนำขึ้นอากาศยาน

(ข) สิ่งของที่น่าขึ้นบนอากาศยานต้องมีการดำเนินการอยู่ภายในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมรักษาความปลอดภัย ตามระบบควบคุมรักษาความปลอดภัยในระดับที่เพียงพอก่อนจะนำขึ้นบนอากาศยาน และต้องตรวจค้นสิ่งของเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีระดับการรักษาความปลอดภัยที่ไม่เพียงพอ นอกจากนี้ จะนำสิ่งของขึ้นอากาศยานได้ก็ต่อเมื่อได้ทำการตรวจค้นว่าปลอดภัยแล้ว

(ค) การตรวจค้นสิ่งของจะมีระดับความเข้มข้นมากน้อยเพียงไร อย่างน้อยต้องคำนึงถึงการบรรจุหีบห่ออย่างปลอดภัย สภาพการเก็บรักษาไว้ในที่ซึ่งได้รับการรักษาความปลอดภัยแล้ว

(๓) ให้นำหลักเกณฑ์ในเรื่องการตรวจค้นบุคคลและสิ่งใดๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยานตาม ข้อ ๒ มาใช้บังคับแก่การตรวจค้นสัมภาระและสิ่งของโดยอนุโลม

(๔) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อื่นที่กรมการขนส่งทางอากาศประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามของสนามบินสาธารณะตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ควบคุมการเข้าออกเขตหวงห้ามอย่างเข้มงวดโดยจำกัดให้เข้าได้เฉพาะบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของของผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานในขณะนั้นเท่านั้น และจัดช่องทางเข้าออกให้เหลือน้อยที่สุด

(๒) ตรวจค้นบุคคลทุกคน ยานพาหนะทุกคัน และสิ่งของทุกชิ้นที่จะเข้าไปในเขตหวงห้าม ซึ่งบุคคลและยานพาหนะดังกล่าวต้องมีบัตรผ่านเข้าพื้นที่รักษาความปลอดภัยก่อนจึงจะอนุญาตให้เข้าสู่เขตหวงห้ามได้

(๓) ส่งตัวผู้ที่เข้าไปในเขตหวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสำหรับบุคคลที่มีบัตรผ่านเข้าพื้นที่รักษาความปลอดภัย หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า จะก่ออาชญากรรม ต้องทำการสอบถามบุคคลนั้นให้แน่ใจว่าไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อการดังกล่าว และต้องรายงานไปยังหน่วยงานรักษาความปลอดภัยของสนามบินและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบด้วย

(๔) เมื่อสนามบินสาธารณะมีการการแบ่งเขตหวงห้ามออกเป็นหลายพื้นที่ต้องระบุในบัตรผ่านเข้าพื้นที่รักษาความปลอดภัยว่า สามารถเข้าไปยังพื้นที่ใดได้บ้าง อันแบ่งเป็นระดับโดยใช้เครื่องหมายเป็นตัวเลข ตัวอักษร แถบสีหรือวิธีการอื่นใด

(๕) ในระหว่างช่วงเวลาที่มียกระดับภัยคุกคามสูงขึ้นกว่าปกติต้องพิจารณาถึงความจำเป็นในการทำบัตรผ่านเข้าพื้นที่รักษาความปลอดภัยเพิ่มเติมเป็นบัตรชั่วคราว หรือบัตรที่ออกให้เป็นรายวัน ให้แก่บุคคลผู้ได้รับอนุญาตเมื่อมาถึงสนามบิน และรับคืนบัตรด้วยทุกครั้งเมื่อบุคคลดังกล่าวหมดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในวันนั้นแล้ว

(๖) แจกกฎเกณฑ์เกี่ยวกับหน้าที่ของบุคคลที่จะเข้าไปยังเขตหวงห้าม ให้ทุกองค์กรที่มีการปฏิบัติงานในเขตหวงห้ามได้รับทราบ และเปิดเผยข้อความสำคัญไว้ประจำ ณ ประตูทางเข้าออกเขตหวงห้ามด้วย

(๗) ให้นำหลักเกณฑ์ในเรื่องการตรวจค้นบุคคลและสิ่งใดๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยานตาม ข้อ ๒ และการตรวจค้นสัมภาระและสิ่งของที่บรรจุไปกับอากาศยานตาม ข้อ ๓ มาใช้บังคับแก่การตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ รวมทั้งสิ่งของที่จะเข้าไปในเขตหวงห้ามของสนามบินสาธารณะ โดยอนุโลม

(๘) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อื่นที่กรมการขนส่งทางอากาศประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องตรวจค้นบุคคลที่มีลักษณะพิเศษตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้โดยสารที่พาสั่งของซึ่งมีมูลค่าสูง ผู้โดยสารที่ใช้เครื่องมือกระตุ้นหัวใจ (Heart Pacemaker) ผู้โดยสารที่มีขีดจำกัดในการเคลื่อนที่ (Passengers with Reduced Mobility) และผู้โดยสารที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีอาวุธ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายอื่นใด อาจได้รับการตรวจค้นด้วยวิธีการตรวจค้นเป็นการเฉพาะบุคคล (Private Search) ตาม ข้อ ๒ (๑๕) เมื่อผู้โดยสารร้องขอด้วยตนเอง หรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม

(๒) ผู้โดยสารที่เป็นนักโทษซึ่งถูกควบคุมตัวต้องได้รับการตรวจค้นด้วยวิธีการตรวจค้นเป็นการเฉพาะบุคคล (Private Search) ตาม ข้อ ๒ (๑๕) ในสถานที่ตรวจค้นที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ

(๓) ตัวแทนทางการทูต เจ้าพนักงานกงสุล และบุคคลอื่นที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งสัมภาระและสิ่งใดๆ ที่บุคคลดังกล่าวจะนำขึ้นอากาศยานต้องได้รับการตรวจค้นด้วยเหตุผลด้านการรักษาความปลอดภัย

ถุงเมลล์ทางทูต และถุงเมลล์ทางกงสุลที่มีเครื่องหมายภายนอกแสดงลักษณะของถุงเมลล์ดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้น ก็ต่อเมื่อถุงเมลล์นั้นได้รับการปิดผนึก (sealed) ไว้เรียบร้อยแล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้ขนส่งถุงเมลล์ทางทูต (Diplomatic Courier) หรือเจ้าหน้าที่ผู้ขนส่งถุงเมลล์กงสุล (Consular Courier) ได้แสดงหลักฐานอันประกอบด้วย บัตรประจำตัวของตัวแทนทางการทูตหรือเจ้าพนักงานกงสุล และหนังสือแต่งตั้งของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลแต่งตั้งให้บุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ขนส่งถุงเมลล์นั้น

(๔) บุคคลดังต่อไปนี้ รวมทั้งสัมภาระและสิ่งใดๆ ที่บุคคลนั้นนำขึ้นอากาศยานได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้น คือ

(ก) พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์และพระบรมวงศานุวงศ์ของประเทศไทย

- (ข) ผู้แทนพระองค์ของบุคคลตาม (๔) (ก)
- (ค) ประมุขของต่างประเทศและสมาชิกในครอบครัวที่ร่วมเดินทางมาด้วย
- (ง) ผู้นำรัฐบาลของประเทศที่ประเทศไทยให้การรับรอง และสมาชิกในครอบครัวที่ร่วมเดินทางมาด้วย และ
- (จ) พระราชอาคันตุกะ อาคันตุกะอื่นๆ ของรัฐบาลไทย และสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวที่ร่วมเดินทางมาด้วย

(๕) บุคคลสำคัญที่กระทรวงการต่างประเทศได้ให้การรับรองเป็นหนังสือ รวมทั้งสัมภาระและสิ่งใดๆ ที่บุคคลนั้นนำขึ้นอากาศยาน ได้รับการยกเว้นจากการตรวจค้น ก็ต่อเมื่อบุคคลสัมภาระและสิ่งดังกล่าวได้รับการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดีและปราศจากอาวุธ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายอื่นใด โดยอยู่ในความอารักขาของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำเที่ยวบินและผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ให้บริการนั้น

ข้อ ๖ การรับการแสดงตนเพื่อการขึ้นเครื่อง (Check - in) และมีสัมภาระที่จะบรรจุทุกไปกับอากาศยาน ซึ่งดำเนินการนอกสนามบินเป็นการอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานที่ภาคผนวก ๘ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ กำหนด อันต้องมีการควบคุมการนำส่งสัมภาระไปยังสนามบินสาธารณะด้วยความปลอดภัย เพื่อรับการตรวจค้นอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๖๐/๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ หากตรวจค้นสัมภาระแล้วแต่ไม่ผ่านต้องติดต่อบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของสัมภาระดังกล่าวเพื่อขอเปิดดูสัมภาระนั้น

ข้อ ๗ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะต้องจัดให้มีคู่มือมาตรฐานการปฏิบัติการตรวจค้น สำหรับพนักงานที่ปฏิบัติการตรวจค้นใช้ประจำ ณ จุดตรวจค้น และต้องปรับปรุงหรือแก้ไขคู่มือดังกล่าวให้ทันสมัยอยู่เสมอพร้อมสำหรับให้เจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางอากาศตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ ๘ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายโสภณ ชาร์มย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานคณะกรรมการการบินพลเรือน